

timer og 81 Bruttoarbejdstimer, Søndagsarbejde og Natarbejde, og hvor Forskellen for en Lærling mellem Søndag og Hverdag er den, at han om Søndagen kan faa Lov til at sove 4 Timer længere end de andre Dage.

Jeg maa da gentage, at naar Ministeren nævnede disse 2—3—4,000 Bedrifter, som han faar med ind, er det Ministeren og hans Kollegers sædvanlige Lyst til at imponere med de store Tal. Det er det samme, som naar man vil imponere med de, jeg tror, 125 Lovforslag, som ere fremlagte paa vort Bord, men af hvilke hvert enkelt betyder uendelig lidt. Paa samme Maade vil jeg sige om de 3—4,000 Bedrifter, der komme under Kontrollen, at jeg vilde sætte Pris paa, at der var nogle færre, og at saa Kontrollen til Gengæld betød noget mere. Naar Ministeren vil sammenligne det her foreliggende med Bestemmelserne af 1889, vil han indse, at Fremskridtet er minimalt.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) var meget vred paa mig (Afbrydelse). Jo, han var meget vred, og det er han, hver Gang jeg har taget det samme Standpunkt. Jeg har lagt Mærke til, at da Talen var om Arbejdsløshedsloven, da var han saa besk og bitter mod os, som om han var en gammel Jomfru og ikke en agtværdig ældre Herre. Jeg vil dertil sige, at det tager jeg mig for saa vidt let. Den Slags Vrede eller Ros har jeg altid vist, at jeg ikke har taget Hensyn til, hverken før eller efter et Valg.

Med Hensyn til Bestemmelsen om Revision vil jeg sige, at naar man satte Aldersgrænsen ved de 16 Aar, saa tror jeg ogsaa, at man til Gengæld kunde byde Landstinget noget andet, det vilde sætte Pris paa, nemlig at Loven ikke blev revideret allerede i 1910, men noget senere. Sagen er den, at vi faa Fabrikloven frem i 1910, og før vi have faaet den frem og klaret de Punkter, der kan være Tale om der, kan man jo ikke godt afgøre Bagerilovens Revision; de to Love ville risikere at falde over hinanden, og allerede af den Grund anser jeg det for heldigt, om denne Lovs Revision blev udsat til 1912; de to Love ville, hvis de komme frem paa samme Tid, kunne hindre og skade hinanden.

Jeg maa vedvarende hævde, at Forlangendet om de 16 Aar er ikke noget særlig radikalt, som det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds vil gøre det til, og jeg vil have Lov til at sige, at

Fremskridtet i Sammenligning med den bestaaende Lov og den bestaaende Dispensation er meget ringe. Det er, som sagt, en statistisk Lov, men af den samme Art som den, vi før behandlede om Lægers Anmeldelsespligt; andet og mere er den ikke, men den kan ogsaa have sin Berettigelse.

Ovesen: Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) og det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) udtalte, at jeg havde sagt, at Lovforslaget skulde i Udvalg. Der tror jeg nu rigtigt nok, at de ærede Medlemmer snarere have set min Tanke end hørt mine Ord. Jeg sagde nemlig ikke noget om, hvorvidt det skulde i Udvalg, men det, der oprindeligt var min Tanke, var, at det maaske skulde i Udvalg, idet der maaske vilde fremkomme forskellige Udtalelser, som kunde bevirke, at det maatte behandles i Udvalg. Men efter de fra forskellig Side faldne Udtalelser skal jeg ikke anbefale Udvalgs Nedsættelse; tværtimod. Vel er det sagt af forskellige Medlemmer, at det foreliggende Forslag ikke er noget idealt Forslag i denne Retning — vi faa vel overhovedet neppe noget, hvorom det kan siges —, men der er blevet udtalt, at det var vel egnet og vel skikket som Forsøgslov, og at det derfor burde ophøjes til Lov. Dette vil jeg gerne anbefale, ikke alene paa egne, men paa mit Partis Vegne, og jeg vil ønske, at det maa ske hurtigt.

Martin Olsen: Til den ærede sidste Taler (Ovesen) vil jeg sige, at jeg ikke har noget imod, at han vil mene, at han ikke har sagt, at Sagen skulde i Udvalg. Det forekommer mig, han sagde det, men saa har det ærede Medlem vist i alt Fald tænkt højt, for jeg hørte dog noget i den Retning. Men det gør jo ikke noget til Sagen, naar bare Resultatet bliver, som vi begge to ønske.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) forsøgte sig i Balanceproduktioner for derved at faa Publikum til at tro, at han var den radikale og jeg den moderate. Maa jeg sige, at han efter min Mening kom meget daarligt fra Forsøget. Publikum ved saa godt, hvorledes vi to staa, at han ikke selv med den allermest snilde og kunstige Tale i Folketinget eller overhovedet noget Sted vil faa Befolkningen til at tro, at han staa paa den Side, der ønsker Børns og unge Menneskers Arbejde indskrænket,